

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

Poznań 02.12.2022 roku

Uniwersytet Artystyczny

im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

dziedzina: sztuka

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pani mgr JOANNY KAUCZ

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki,

wszczętym przez Radę Dyscypliny Artystycznej

Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu

Podstawowe dane o doktorancie

Pani Joanna Kaucz urodziła się w 1981 roku.

Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Kierunek Malarstwo w 2009 roku oraz Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Kierunek Grafika w 2007 roku, uzyskując tytuły: mgr sztuki, specjalność – malarstwo, grafika.

Pracuje jako asystentka w Katedrze Malarstwa ASP we Wrocławiu, od 2015 roku w Pracowni Malarstwa prof. Zdzisława Nitki.

Jej przebieg dotychczasowego zatrudnienia to:

2016-2017 **Centrum Edukacji Kulturalnej Dzieci i Młodzieży**, Instruktor

Malarstwa i Rysunku

2014 - **Policealne Studium *Promocja***, nauczyciel przedmiotów zawodowych:

Historia sztuki, Rysunek, Komunikacja Wizualna, Grafika Komputerowa

2014-2016 **Policealne Studium *Novum***, nauczyciel przedmiotów zawodowych:

Projektowanie stron i aplikacji komputerowych, Grafika Komputerowa

2012 - **Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu**, asystentka w Katedrze

Malarstwa

2011-2013 **Zespół Szkół nr 25 we Wrocławiu**, nauczyciel przedmiotów

zawodowych: Projektowanie, Grafika Komputerowa

2005 **Biuro Promocji i Informacji Uniwersytetu Wrocławskiego**, grafik

komputerowy, projektant, fotograf

Pani Joanna Kaucz jest aktywna twórczo, ponieważ malarstwo jest dla niej najbardziej pasjonującym zajęciem; od czasu ukończenia studiów zorganizowała Ona

ponad 13 wystaw indywidualnych i brała udział w 60. wystawach zbiorowych.

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego opisu działalności Pani Joanny Kaucz, posiada Ona już spore osiągnięcia w obszarze szeroko rozumianej aktywności artystycznej oraz dydaktycznej. Natomiast tematem Jej doktoratu jest: „Wizerunek jako nasza matryca w paralelnym świecie malarskiej iluzji”.

Te Jej autorskie wizerunki i ich aspekty, które maluje stają się polem badawczym naszego – wspólnego świata – ale prezentowanego na warunkach doktorantki. Jej realistyczne malarstwo pozwala głęboko zapuścić sondę w świat realny ale i ten wykreowany. Pozwala szukać analogii i zgłębiać go będąc cały czas czujnym na wydarzenia tego świata tak obecnie przeżywanego – bo dynamicznego ale i tego z nostalgii czy wspomnienia – czy upamiętnienia.

Te tytułowe wizerunki – czy to na obrazach – czy w ich instalacyjnej – rozbudowanej perspektywie znaczeń dają widzowi możliwość wejścia z nimi w dialog i interakcję. A ich tytuły jak „Mamidło”, „Monidło”, „Tu i teraz”, „Miss Polonia”, „Zaręczyny”, „Obrazy komentujące”, czy „Made in Poland – Polaków portret własny” bardzo dużo mówią o postawie twórczej autorki. Rozpięta w szerokich treściach znaczeń od osobistych, społecznych, politycznych swoim obrazowaniem nadaje sens nowej rzeczywistości. Często tej skrywanej za symbolami społecznego świata wyobraźni. Ale – paradoksalnie – przez to też uzyskuje Ona powody i energię do pytań, do odkrywania tego, co jest potencjalne.

W malarstwie doktorantki te przenikające się światy – egzystencjalne – z ludzkimi ciałami, wizerunków ludzi oraz autoportretów, portretów trumiennych czy sarkofagów – wobec tych malowanych – z – dla – powodów – obrazu – polskiej polityki czy rozdźwięków społecznych – niezmiennie te przestrzenie ludzkich bytów służą próbie głęboko humanistycznej wizji i przesłaniu treści.

Generowaniu energii w osobiście – historycznym – teoretycznym – strumieniu treści. Tych dla ubogacenia relacji twórcy – widz w „paralelnym świecie malarskiej iluzji” – do unikatowego zapisu dzieła autorki. Zapisu, którego widz może szukać również w swoim doświadczeniu. A wizerunki postaci płynące z tym wyobrażeniem i całej magii bytu ludzkiego stają się jakby wzorem organizującym obraz rzeczy, który się za nim skrywa. Emocjonalnych stanów człowieka będącego w ciągłej podróży życia – w drodze spełniania swojego ziemskiego planu cielesności. Jako te tytułowe autorki „Portrety upamiętniające” wobec cyklu „Obrazów komentujących”.

I niezależnie czy jesteśmy jak w pracy „Tu i teraz” czy w innym zestawie instalacji jako „Temat” - to upamiętnienie tych wszystkich Jej stanów od życia do śmierci przybiera wizerunek archetypu egzystencji.

Odwołuje się w nim do odwiecznej potrzeby zostawienia po sobie śladu zanim nastąpi moment zatrzymania. Tego szczególnego stanu personifikacji zjawiska – z tym – co jest po drugiej stronie. Z tym szczególnym miejscem w perspektywie końca przestrzeni – obrazu śmierci. A te wszystkie obrazy doktorantki odwołują się także, a może przede wszystkim do kolejnego archetypu – miejsca. Do sensu tworzenia w ogóle. Odwołania się do głęboko humanistycznego przekazu, aby malarskim znakiem

zgłębić przestrzeń dziejów. Tych co byli z tymi co wciąż są. W swoistym uniwersum procesualnej – na końcu – jedności świata pogrążonego w kontemplacji, a nawet – w medytacji.

Te wszystkie sprzężenia zwrotne malarki pomiędzy fascynacją życiem, a odwiecznym wizerunkiem ostatniej chwili zabierają nas wszystkich w podróż – w ową tytułową paralelną sferę duchową.

Pani Joanna Kaucz w sposób wartościowy dokonuje przemiany pojęć artystycznych i pogłębia materię obrazu, gdyż potrafi eliminować to co zbędne. Potrafi też utrzymać obraz w rygorach tak, aby wyczuwało się wizję autorki, ale też by znajdowała się przestrzeń kontemplacji dla widza.

W tej też pewnej atmosferze tajemniczości możemy analizować Jej rzeczywistość na Jej warunkach.

Ta uniwersalność przekazu, przeżyć zagęszczonych w naszej wyobraźni ukazuje artystkę, która twórcze myślenie i dążenie do celu objawia nam bardzo dobrymi obrazami – bardzo dobrym malarstwem.

Konkluzja

Ten bardzo dobry warsztat malarski Pani Joanny Kaucz przejawiający się też bardzo dobrą kompozycją każdego kadru oraz opisanymi powyżej ich specyficznymi treściami wraz z pisemną pracą tworzą bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę stanu umysłu i siły wyborów autorki

Jej cały dorobek, który zaprezentowałem na początku recenzji jest już naprawdę spory i bardzo dobrze rokuje na przyszłość. Rozpoznawalność Jej zapisu –

malarskiego znaku – kadru – obrazu – objawia się pasją poznania, przez którą dociera
Ona do rejonów swojej i naszej – badawczej podświadomości i jest dla mnie
wartością, która tworzy znaczący aspekt badawczy doktoratu. Dlatego z całym
przekonaniem stwierdzam, że Pani mgr Jaonna Kaucz _____ zasługuje na przyznanie
stopnia doktora z wyróżnieniem.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz